

Ad 7.

Bestemmelsen foreslås ophævet som følge af den ændrede byrdefordeling mellem stat og kommune, hvorefter staten også for så vidt angår hjælp af denne art kun skal yde refusion med 75 pct. af udgiften.

Ad 8.

På grund af den betydelige omredigering og væsentlige forkortelse af bestemmelserne i kapitel XVII må underinddelingen anses for overflødig og delvis misvisende.

Ad 9.

Der henvises til de almindelige bemærkninger vedrørende den ændrede byrdefordeling mellem stat og kommune, hvorefter den mellemkommunale refusion bortfalder, og hvorefter staten normalt skal refundere 75 pct. af de udgifter, som en kommune afholder til såvel almindelig som udvidet offentlig hjælp. På grund af den betydelige forenkling af refusionsordningen vil alle refusionsbestemmelser vedrørende primærkommunerne herefter kunne samles i en enkelt paragraf (§ 105). Udover bibeholdelse af bestemmelsen om, at staten afholder alle udgifter vedrørende særforsorgen (§§ 70 og 71), foreslås det i stk. 2, at staten fortsat skal refundere alle udgifter for personer, der er modtaget til forsørgelse her i landet, og udgifter ved en dansk statsborgers forsørgelse i udlandet (§ 21, stk. 2, og § 23). Det må anses for rimeligt, at der ydes kommunerne fuld refusion af udgifter vedrørende personer, som ved statsmyndighedernes foranstaltning er modtaget til forsørgelse her i landet. For så vidt angår udgifter ved forsørgelse af danske statsborgere i udlandet, afholdes disse direkte af statskassen uden kommunernes mellemkomst.

På den anden side har man i stk. 3 opretholdt bestemmelsen om, at der for visse udgifter, herunder til administration, overhovedet ikke ydes kommunerne nogen refusion.

Ad 10.

Ændringen er redaktionel.

Ad 11.

Bestemmelserne i stk. 1 om statens refusion af kommunernes udgifter er overført til § 105, jfr. bemærkningerne til forslaget pkt. 9. Hvad angår de hidtidige bestemmelser i § 108, stk. 1, nr. 3, om fuld refusion foreslås — som anført ad pkt. 9 — opretholdt bestemmelserne om fuld refusion af udgifter i henhold til lovens §§ 21, stk. 2, og 23 (§ 108, stk. 1, nr. 3 a). Som anført neden for ad pkt. 12 foreslås det ligeledes at opretholde bestemmelsen om fuld

refusion af visse udgifter vedrørende forsorgshjem (§ 108, stk. 1, nr. 3 d). Bestemmelsen i § 108, stk. 1, nr. 3 b om fuld refusion af udgifter til børnebidrag vil i henhold til lov nr. 239 af 3. juni 1967 om ændring af lov om offentlig forsorg udgå af denne sidste lov, når lov nr. 236 af 3. juni 1967 om børnetilskud og andre familieydelse træder i kraft, hvilket forventes at ske pr. 1. januar 1970.

§ 108, stk. 3, kan ophæves, eftersom de heromhandlede udgifter — med undtagelse af udgifterne til behandling af fnat, der forudsættes refunderet med 75 pct. — afholdes af indenrigsministeriet i henhold til den derunder hørende lovgivning.

Endelig foreslås stk. 4 ophævet dels under hensyn til, at bestemmelsen aldrig har været anvendt, dels fordi det i givet fald synes rimeligt at gøre spørgsmålet om et ekstraordinært kommunetilskud afhængig af de almindelige bevillingsmyndigheders samtykke.

Ad 12.

Der henvises til de almindelige bemærkninger vedrørende byrdefordelingen mellem stat og kommune, idet den påtænkte nyordning med 75 pct. statsrefusion også foreslås anvendt med hensyn til udgifter vedrørende forsorgshjem, i det omfang disse kan godkendes af socialministeren.

Dog foreslås det i overensstemmelse med den hidtidige ordning, jfr. bestemmelsen i § 108, stk. 1, nr. 3 d, at staten refunderer alle udgifter i henhold til forsorgslovens § 7, stk. 3. Dette må anses for rimeligt under hensyn til, at de pågældende foranstaltninger kan skyldes et direkte initiativ fra statsmyndighedernes side, og at de fortsat er underkastet disses regulering og kontrol.

Ad 13-14.

Ophævelsen af § 111 er en følge af ophævelsen af det mellemkommunale refusionsforbund. § 112, stk. 1, bortfalder, idet samtlige refusionsbestemmelser for primærkommunerne nu findes i § 105. § 112, stk. 2, foreslås ophævet, idet man — ligesom med hensyn til bestemmelsen i § 108, stk. 4 — finder, at en særlig statsydelse bør være et almindeligt bevillingsspørgsmål. Ændringen i § 113 er redaktionel.

Ad 15.

Den foreslåede ændring er i realiteten kun af redaktionel karakter.

Ad 16-17.

Ændringerne er en følge af ophævelsen af det mellemkommunale refusionsforbund.